

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/203/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011460
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3118011460.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného Š. N., nar. XX.XX.XXXX v E. W., trvale bytom Ž. I. K., W. H. XXX/XX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 06.12.2018, samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného Š. N., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a .

odôvodnenie:

Dňa 15.10.2018 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Š. N., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V žiadosti poukázal, že má rodinu, ktorá sa o neho stará po celú dobu čo je vo výkone trestu. Zároveň odsúdený poukázal, že má choré dieťa, ktorému diagnostikovali mozgovú obrnu, pričom potrebuje 24 hodinovú starostlivosť.

Súd zistil, že Š. N. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/198/2014 zo dňa 01.10.2014, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zákona, pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 26.10.2015 a ktorý vykonal dňa 26.10.2016.

Následne nastúpil na výkon súhrnného trestu vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/65/2014 zo dňa 20.03.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/65/2014 zo dňa 10.02.2016 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia), pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 26.10.2019.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 5Nt/17/2017 zo dňa 30.03.2017 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu, a to jeho preradením z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 26.10.2017.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni, keď ústav poukázal v prípade odsúdeného na viaceré nedostatky, a to vynášanie stravy v jedálni, opakované porušenie časového rozvrhu dňa (spanie v nepovolenom čase), či opakovanú absenciu preukazu odsúdeného. Počas výkonu trestu mu bola udelená disciplinárna odmena (2-krát) a zároveň mu nebol uložený disciplinárny trest. Voľný čas trávi sledovaním TV, počúvaním rádia a hraním spoločenských hier. Ponuku kultúrno - osvetových činností využil raz. Vo výkone trestu

v súčasnosti nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodnej práce. V minulosti pracovne zaradený bol, pričom bol hodnotený negatívne, a to z dôvodu nezvládnutia technologického postupu práce, neplnení výkonovej normy a z dôvodu správania sa k personálu. Odsúdený bol z vykonávania práce taktiež vyradený aj zo zdravotných dôvodov. Kontakt s vonkajším prostredím udržiaval s družkou a spoločnými deťmi. Od premiestnenia do ÚVTOS Dubnica nad Váhom (t. j. dňa 31.07.2018) kontakt s družkou a deťmi zaznamenaný nebol. Program zaobchádzania plní odsúdený v jednotlivých bodoch čiastočne, keď v bode edukácia ústav vytkol odsúdenému nekritický postoj k trestnej činnosti a vyskytovanie nedostatkov v plnení povinností, v bode aktivity vytkol pasívnejšie využívanie voľného času, v bode zaraďovanie do práce vytkol nedostatky, ktoré sa vyskytli počas jeho pracovného zaradenia a v bode kontakt s vonkajším prostredím vytkol slabý záujem o kontakt s družkou a deťmi. Resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, ku ktorej je nekritický, dlhodobej nezamestnanosti, zlej finančnej situácie a dlhov, problémov s alkoholom a úrovne vzdelania. Záverom ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie, pričom ústav neodporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ už 20-krát súdne trestaný, a to pre rôznorodú trestnú činnosť.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že chce ísť domov, má rodinu, sedí za výživné. Podotkol, že bol v Trnave 15 mesiacov nezaradený, pýtal sa do roboty, tu sa tiež pýtal do roboty a nič. V druhej nápravnej skupine pracoval, posielal výživné, prišiel do nižšej skupiny. Pôvodne pracoval, keď bol preradený do nižšieho stupňa stráženia nevedia ho zaradiť do práce. V druhej nápravnej skupine mal ešte tri roky pred sebou, dali ho robiť von a nebáli sa, že ujde. Poukázal, že už má aj niečo odsedené, takže trochu vie aj rozmýšľať. Dali ho bez problémov von. Prišiel do jednotky, myslel si, že tam bude lepšie, ale bohužiaľ sa veľmi mýlil, prišiel do tretej nápravnej skupiny, nie do jednotky. Pýtal sa, že kto bude platiť výživné, keď ho nevedia zaradiť do práce. Teraz mu dlh rastie. V druhej nápravnej platil 34,-eur, ktoré posielal každý mesiac. Teraz neplatí ani cent, tak na čo tu je potom. Chce ísť domov, družka ho celý trest navštevovala, 38 mesiacov čo je v base, stará sa, majú štyri deti, jedno je choré, má detskú obrnu. Ďalej uviedol, že mama by mu dala dvojizbový byt, ona ho má vo vlastníctve.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k zmene.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné

prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená. Je síce pravda, že sa u odsúdeného vyskytli určité nedostatky v súvislosti s dodržiavaním ústavného poriadku, avšak vzhľadom ku skutočnosti, že odsúdenému nebol za predmetné nedostatky udelený disciplinárny trest ako aj charakter predmetných previnení, ktorých závažnosť je podľa súdu nízka, nejde podľa súdu o také nedostatky, pre ktoré by mal konštatovať nesplnenie druhej podmienky. Je však nutné uviesť, že správanie odsúdeného je v tomto prípade na hrane, keď v niektorých prípadoch ide o opakované previnenia (opakované nedodržanie časového rozvrhu dňa, opakovaná absencia preukazu odsúdeného pri kontrole).

Splnená však nebola dôsledne ani tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu s prihliadnutím k jeho trestnej minulosti riziko recidívy veľké. Súd v tomto poukazuje aj na hodnotenie ústavu na výkon trestu, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Súd pri hodnotení rizika recidívy prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že odsúdený bol 20-krát (dvadsaťkrát) súdne trestaný, pričom už v minulosti mu boli ukladané aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody. Súd takisto prihliadol na skutočnosť, že odsúdený sa v trestnej veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/65/2014 neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Odsúdenému tak bola daná viacnásobne možnosť preukázať spoločnosti svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život, avšak odsúdený túto možnosť nevyužil, nakoľko sa aj naďalej dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené možno charakterizovať osobu odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestnej činnosti, pričom od jej páchania odsúdeného neodradili ani vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody a ani hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Nakoniec odsúdený je k spáchanej trestnej činnosti aj naďalej nekritický.

V tejto súvislosti súd uvádza, že z hľadiska naplnenia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona u osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu (zabránenie odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a to obmedzením jeho osobnej slobody), keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, čo je aj prípad odsúdeného.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam ako aj s prihliadnutím na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život. Tento záver súdu nezmenili ani

skutočnosti tvrdené odsúdeným v návrhu či na verejnom zasadnutí, ktoré podľa názoru súdu vzhľadom na vyššie uvedené negatívne poznatky o odsúdenom neboli spôsobilé tento záver zmeniť.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.